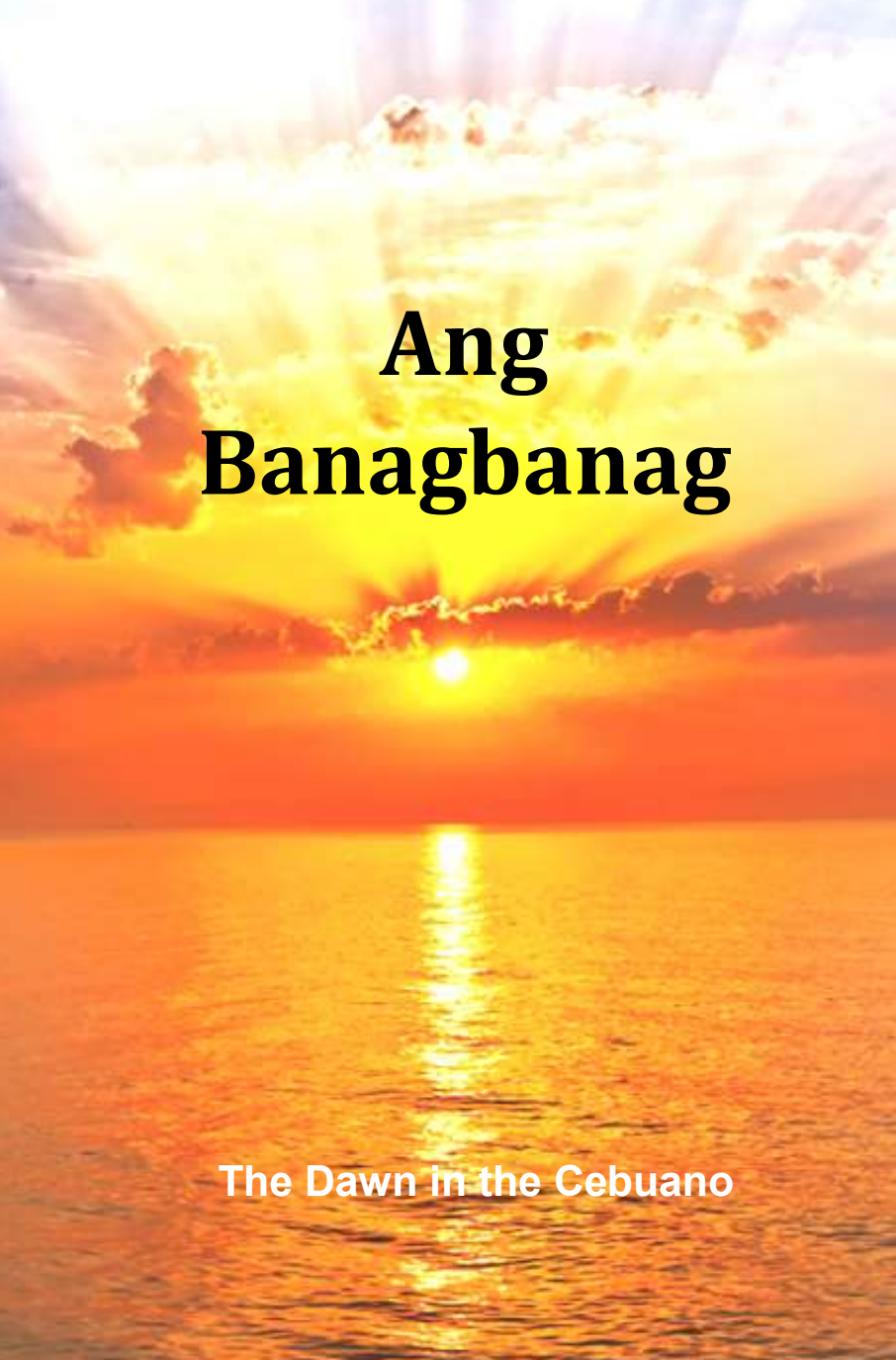

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Pebrero 2019

Ang Anak sa Tawo

“Sumala sa sulti sa mga tawo, kinsa man kono ang Anak sa Tawo?”

—Mateo 16:13

Sa dili magdugay mosulod kita sa panahon sa tuig diin ang mga kasingkasing ug hunahuna sa daghang mga deboto nga mga Kristohanon naghatag ug espesyal nga atensyon sa mga panghitabo ngadto sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus. Si Apostol Pablo mipamatuod nga kini nga mga kamatuoran mao ang labing mahinungdanon sa tanan nga gisugo kaniya sa pagsangyaw ug pagpanudlo. Siya nag-ingon, “Kay gihatag ko kanimo ingon nga labing hinungdanon ang nadawat usab ko; nga si Cristo namatay tungod sa atong mga sala, sumala sa mga Kasulatan; nga siya gilubong, nga siya gimatuto sa ikatulong adlaw, sumala sa kasulatan. – I Cor. 15:3,4

Agig pagtuman sa mahinungdanon nga pag-sabot niining mga panudlo sa Kasulatan, sa isyu sa The Dawn karong bulana atong susihon ang tulo ka tema nga may kalabutan sa kinabuhi ni Jesus ug sa iyang panig-ingnan niadtong naningkamot sa paglakaw sa iyang mga lakang. Ang usa niini ubos sa titulo, “Hunahunaa Siya,” nga gikuha gikan sa Hebreohanon 12:3. Ang lain pa giulohan, “Adlaw-adlaw nga Iyang Kalipay,” base sa mga pulong nga natala sa Panultihon 8:30. Ang ikatulong artikulo nga may kalabutan sa kinatibuk-an nga tema makita sa mosunod nga mga panid, ubos sa ulohan nga gihisgutan sa ibabaw, “Ang Anak sa Tawo.” Kami nagsalig nga ang paghisgot niini nga mga hilisgutan, nga nakasentro sa atong Ginoo ug sa iyang panig-ingnan, maghatag ug mga panalangin ug pag-awhag sa magbabasa.

DAGHANG MGA ULOHAN

Si Jesus adunay daghan nga mga titulo, nga ang tanan nahiangay nga sila naghulagway kaniya o sa iyang buhat sa nagkalain-laing mga paagi. Apan, gihisgotan ni Jesus ang iyang kaugalingon kanunay isip nga “Anak sa tawo.” Kini nga hugpong sa mga pulong nagpakita labaw pa sa kawaloan ka higayon sa mga Ebanghelyo, ug sa matag

higayon gigamit kini ni Jesus sa pagtumong sa iyang kaugalingon. Ang pulong nga “tawo” niini nga titulo gihubad gikan sa pulong nga Griego nga anthropos, nga nagpasabut nga “usa ka tawo.”

Gitubag ni Pedro ang pangutana sa Ginoo ingon nga gikutlo sa atong pagbukas nga teksto pinaagi sa pagsulti nga si Jesus mao ang Kristo. Si Jesus miingon nga gipadayag kini sa Diyos ngadto kang Pedro, ug sa niini nga pahayag sa lig-on nga kamatuoran siya magtukod sa iyang simbahan. (Mateo 16:13-18) Busa ang titulo nga “Anak sa tawo” nagpahayag sa usa ka konsepto nga may kalabutan sa pagtuman sa plano sa Diyos sa kapanahonan. Ang tubag ni Pedro, “Ikaw ang Cristo, ang Anak sa Diyos nga buhi,” labaw pa sa usa ka pahayag lamang sa mga pulong. Si Cristo mao ang Ingles nga katumbas sa Griyego nga pulong nga Christos, nga nagkahulogang “dinihogan,” ug katumbas sa Hebreohanong pulong nga gihubad sa Ingles isip “Mesiyas.” Si Kristo, o Mesiyas, ang gipanagna sa Kasulatan nga gidihogan sa Diyos sa iyang Espiritu alang sa katapusan nga katuyoan sa paggiya sa katawhan balik kaniya. (Dan 9:25,26) Ang termino nga unang gigamit ni Kristo ngadto kang Jesus sa dihang human sa iyang bautismo didto sa Suba sa Jordan, gipanganak siya o gidihogan sa Dios uban sa Balaang Espiritu.-Mat. 3:16,17; Isa. 61:1-3

Si Juan, sa iyang Ebanghelyo, labi nga nagpasiugda sa una nga paglungtad sa tawo nga si Jesus ingon nga “Pulong” [Greek: Logos], ang usa sa iyang mga titulo. Si Juan nagpatin-aw, “Sa sinugdan mao ang Pulong, ... Ug ang Pulong nahimong unod ug mipuyo uban kanato (ug nakita nato ang iyang himaya, ang himaya nga iya sa bugtong Anak sa Amahan).” (Juan 1:1,14) Ang “sinugdan” nga gihisgotan sa Juan 1:1 dili mahimong magtumong sa sinugdanan sa Diyos, kay siya “gikan sa walay katapusan hangtod sa walay katapusan.” (Salmo 90:2) Hinunoa, kini nagtumong sa sinugdanan sa buhat sa Diyos, ang pagmugna sa Logos, ang Pulong. Mahimong ikaingon si Jesus sa wala pa siya mahimong tawo ingon nga Logos nga siya mao ang bugtong Anak sa Diyos. Nga mao, siya lamang ang anak sa Diyos, espiritu o tawo, nga gimugna lamang sa Langitnong Amahan. Ang tanan nga uban gibuhad pinaagi sa o pinaagi sa unang Anak sa Diyos.-Juan 1:3; Efe. 3:9; Col. 1:15-17

Si Jesus nagpadayon nga Anak sa Diyos sa dihang nahimugso ingon nga usa ka tawo, sama sa una pa siya sa wala pa siya mahimong tawo. Ang iyang pagpanamkon sa tagoangkan ni Maria wala maggikan sa

pagka tawo ni Adan, apan pinaagi sa gahum sa Balaang Espiritu. (Mateo 1:18-20) Ang Diyos mao ang iyang amahan ug dili si Adan. Sa edad nga napulog duha, giila ni Jesus ang iyang pagkaanak sa relasyon sa Diyos sa dihang miingon siya sa iyang mga ginikanan, “Wala ba kamo mahibalo nga kinahanglan nga ako anaa sa balay sa akong Amahan?” – Lucas 2:49

ANG ANAK SA TAWO

Tan-awon nato karon kon ngano ang titulo nga “Anak sa tawo” may kalambigitan niini nga kahikayan . Si Adan mao ang unang tawo nga anak sa Diyos tungod kay siya gibuhat sa Diyos, kauban sa mga Logos. (Gen. 1:26; 2:7; Lucas 3:38) Tungod sa iyang pagsupak, gipalayas si Adan gikan sa Tanaman sa Eden ug gihukman sa kamatayon ingon nga tinuyong makasasala. Siya, sa pagkatinuod, gisalikway sa Diyos ug nawala ang iyang pagkaanak. Si Adan sa sinugdan gihatagan og gahum ibabaw sa yuta, apan tungod sa iyang kalapasan siya nawala usab niini. Kadtung mga kaliwat ni Adan-tanan nga katawhan-natawo nga napanunod ang pagkadili hingpit nga Adan ug busa dili makaangkon sa relasyon nga mahimong mga anak sa Diyos pinasikad sa normal nga pagkatawo sa tawo. Gipunting kini ni Apostol Juan sa dihang siya nag-ingon nga kadtong nakadawat kang Jesus, pinaagi sa hingpit nga pagpahinungod, misulod sa usa ka espesyal nga kahikayan diin sila “nahimo nga mga anak sa Diyos.” Dili kini sumala sa tawhanong pagpanamkon. Kini, giingon ni Juan, gipanganak, “dili sa dugo, ni sa kabubut-on sa unod, ni sa kabubut-on sa tawo, apan sa Diyos.” (Juan 1:12,13) Ang punto mao nga alang sa bisan unsang kaliwatan ni Adan aron makab-ot ang pagkaanak, gikinahanglan ang interbensyon sa Diyos.

Sa laing bahin, si Hesus, bisag unod, wala sa binhi ni Adan ug busa wala makapanunod sa paghukom ni Adan. Siya, hinoon, isip anak sa Diyos, ang umaabot nga ikaduhang Adan, tungod kay siya natawo sa usa ka babaye. “Sa diha nga ang kahingpitan sa panahon miabut, gipadala sa Diyos ang iyang Anak, nga gibuhat sa usa ka babaye.” (Galacia 4:4; Lucas 1:34,35) Dili lamang siya nagmateryalisar sa tawhanon nga unod sama sa mga anghel nga miduaw ni Abraham , sumala sa gitala sa Genesis kapitulo 18, apan si Jesus usa ka tawo pinaagi ni Maria. Busa, siya hingpit nga Anak sa Diyos diha sa unod, ingon man usa ka anak sa tawo pinaagi sa iyang inahan. Tungod kay iyang gihuptan ang tawhanong pagkahingpit, si

Jesus makaangkon sa panulondon nga nawala sa unang tawo nga si Adan.

Tungod niini, giisip ni Apostol Pablo ang ikawalo nga Salmo isip matagnaon. Iyang gipasabut nga kini nagpunting kang Jesus ingon nga “ikaduha” nga Adan-ang Anak sa tawo-kinsa kwalipikado sa pagdawat sa nawala nga panulondon, ug, pinaagi sa paghalad sa iyang kaugalingon, gipasig-uli kini ngadto kang Adan ug sa iyang mga anak. Ang paghubad sa apostol sa Salmo mao ang mosunod: “Ang usa sa usa ka dapit nagpamatuud, nga nagaingon, Unsa ba ang tawo, nga ikaw mahunahunaon kaniya? Kun ang anak sa tawo nga ikaw nagaduaw man kaniya? Gihimo mo siya [Adan ug ang iyang kaliwat] sa usa ka gamay nga ubos kay sa mga anghel; gipurongpurongan mo siya uban sa himaya ug kadunggan, ug gipahaluna mo siya ibabaw sa mga buhat sa imong mga kamot; Gisakup mo ang tanang mga butang sa ilalum sa iyang mga tiil. Kay sa pagsakup niya sa tanang mga butang, wala siyay gibiyaan nga wala isakup kaniya. Apan karon wala namo makita ang tanang mga butang nga gibutang sa ilalum kaniya [tungod sa pagkapukan sa tawo]. Apan nakita nato si Jesus nga hingpit nga Anak sa Diyos, nga gihimong ubos sa mga manolonda sa kamatayon tungod isip lukat alang sa kaluwasan. nga siya pinaagi sa grasya sa Diyos motilaw sa kamatayon alang sa matag tawo.”- Heb. 2:6-9

ANG ANAK SA TAWO PMAGPASIG-ULI

Si Jesus naghigut sa iyang dapit diha sa balaang kahikayan alang sa kaluwasan sa tawo ingon nga “Anak sa tawo” ug ang “Anak sa Diyos.” “Walay tawo nga nakasaka ngadto sa langit, kondili siya nga nanaug gikan sa langit, ang Anak sa tawo Ug maingon nga gipataas ni Moises ang bitin didto sa kamingawan, sa ingon usab ang Anak sa tawo igatuboy: Aron ang tanan nga motoo kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhi nga walay katapusan. Kay gihigugma gayud sa Diyos ang kalibutan, nga tungod niana gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhi nga walay katapusan. Kay gipadala sa Diyos ang iyang Anak nganhi sa kalibutan, dili aron ang kalibutan iyang pagahukman sa silot; kondili aron ang kalibutan pinaagi kaniya maluwas.”- Juan 3:13-17

Giilustrar ni Jesus kon sa unsang paagi ang buhat sa pagpasig-uli mahuman pinaagi sa pagkutlo sa kasinatian sa nasod sa Israel. Ang katawhan nawad-an sa kadasig tungod sa mga kalisud sa ilang panaw

sa kamingawan. Nagsugod sila sa pagbagulbol batok sa Diyos ug batok kang Moises, nga nagreklamo mahitungod sa materyal nga mga kalisud. Ingon nga silot, ang Diyos nagpadala ug mapintas nga mga bitin sa ilang taliwala, ug daghang mga Israelita ang nangamatay. Sila mituaw ngadto kang Moises, ug siya nagpataliwala sa Diyos alang kanila. Gisugo sa Ginoo si Moises nga mag-umol sa usa ka bitin nga tumbaga ug ibutang kini sa usa ka tukon, nga ang matag usa nga napaakan makakita sa bitin ug mabuhi. (Num 21:4-9) Sa paghinumdom niini nga kasinatian, si Jesus nag-ilustrar nga ang tanang kaliwat ni Adan “napaakan” uban sa Adanikong sala ug gihukman nga mamatay. Si Hesus, bisan pa, ingon nga Anak sa tawo, usa ka katumbas nga bili alang kang Adan, ug “ibayaw,” siya naghatag sa mga paagi diin ang katawhan mabuhi. Si Jesus, kanunay nga nagpasidungog sa Langitnong Amahan, nagpakita nga ang tanang kahikayan nahimong posible tungod sa dakong gugma sa Diyos alang sa katawhan ug sa iyang tinguha nga mabuhi pag-usab.-Tan-awa usab ang Juan 8:28,29;12: 32,33

Sa panahon sa yutan-on nga pagministeryo ni Jesus ang kadaghanan sa mga Judio nagtuo nga kon ang Mesiya moabut ang dagkong kausaban mahitabo. Gilauman nila nga ang Mesiya mahimo nga usa ka kusgan nga pangulo sa han-ay ni David, kinsa uban sa tabang sa Diyos makadaug sa ilang mga kaaway, buhian sila gikan sa pagkaulipon, ug pagtukod pag-usab sa gingharian sa Israel. Si Jesus wala makatuman sa mga gilauman nianang panahona. Siya “maaghop ug mapainubsanon sa kasingkasing,” usa ka tawo nga nasinati sa kasubo ug kaguol. Tungod niini ang mga Judeo misalikway kaniya ingon nga ilang manluluwas. (Mateo 11:29 Isaias 53:1-4) Wala nila gipalabi ang mga panagna nga nag-ingon nga kinahanglan una nga mag-antos ug mamatay si Jesus ug dayon moanhi sa iyang himaya.-Lucas 24:25-27

PAGBALIK UG ANG DILI MAKITA NGA PRESENSYA

Bisag wala masabti ang kadaghanan sa mga detalye, ang mga tinun-an miabut sa pagdawat sa kamatuoran nga si Jesus kinahanglan mamatay ug mabanhaw sa ikatulong adlaw, ug nga isip usa ka nahimaya nga espiritu, siya dili makita. Pipila ka adlaw sa wala pa ang iyang kamatayon, ilang gipangutana si Jesus unsa ang ilhanan sa iyang presensya [Greek: parousia]. (Mateo 24:3) Sa iyang pagkabanhaw siya mahimo nga espiritu nga binuhat, nga dili makita sa tawhanong mga mata, apan ang mga tinun-an nagpaabut nga sa dili madugay iyang

ibutang ang iyang gingharian. Kini alang sa ilang bentaha aron mahibal-an kung kanus-a siya anaa aron sa pagtuman niini nga buhat. Busa si Jesus mihatag kanila og pipila ka mga ilhanan nga magtimaan sa iyang pagbalik ug dili makita nga presensya.

Sa paghatag sa usa niini nga mga ilhanan, gipunting ni Jesus ang usa ka panagna mahitungod sa iyang kaugalingon sa Daniel 7:13,14: “Tan-awa, ang usa nga sama sa Anak sa tawo mianhi uban sa mga panganod sa langit, ug miadto sa Tigulang sa mga adlaw, ug ilang gidala siya duol sa iyang atubangan. Ug gihatagan siya ug pagbulotan, ug himaya ug gingharian, aron ang tanang mga katawohan, mga nasud, ug mga pinulongan manag-alagad kaniya: ang iyang dominio mao ang dominio nga walay katapusan, nga dili umalagi, ug ang iyang gingharian mao kadtong dili mabungkag.”

Ang mga panganod kasagaran sayup, ug gikan kanila kanunay nga nag-antus. Mao kini ang simbolo nga paggamit sa mga panganod niini nga panagna. Nag-ingon nga sa dihang ang Anak sa tawo moanhi pag-usab kini mahimong usa ka panahon sa kasamok ug kagul-anan, ug nga kini mahilakip sa pagpangandam alang sa pagtukod sa iyang gingharian. Ang mga pulong ni Jesus sa pagpunting niini nga panagna mao ang mosunod: “Ug unya magapakita ang ilhanan sa Anak sa tawo sa langit; ug unya ang tanang kabanayan sa yuta managsubo, ug ilang makita ang Anak sa tawo nga moanhi sa mga panganod; sa langit nga adunay gahum ug dakong himaya.”- Mat. 24:30

Si Jesus, sa dihang gidala atubangan sa hataas nga saserdote, mikutlo niining samang tagna gikan sa basahon ni Daniel. Sa dihang gipangutana kon siya ba ang “Cristo, ang Anak sa Bulahan,” si Hesus mitubag, “Ako mao: ug makita ninyo ang Anak sa tawo nga naglingkod sa tuo nga kamot sa gahum, ug moanhi sa mga panganod sa langit.” – Marcos 14:61,62

ANG TIMAILHAN SA ANAK SA TAWO

Ang ilhanan sa Anak sa tawo nga gihisgutan ni Hesus mao ang kagubot ug kagul-anan nga moabut sa yuta tungod kay si Jesus, ang “balaang bukton” sa Diyos, naglumpag ug naglaglag sa daang sistema ni Satanas. Dayon “makita sa tanang tumoy sa kalibotan ang kaluwasan sa atong Diyos.” (Isa 52:10) Gihubit ni Jesus ang hinungdan sa kalisdanan ug kasamok, nga nag-ingon, “Ang mga

gahum sa kalangitan mangauyog.” (Mat. 24:29) Sa ulahi si Pablo nag-ingon nga ang “langit,” nga simboliko sa relihiyosong mga sistema, ug ang “yuta,” nga simboliko sa politikal ug sosyal nga mga sistema, matay-og. (Hebreo 12:26) Si Jesus naghigut mahitungod sa karon nga nagkontrol nga gahom ibabaw niining mga sistema nga si Satanas, “ang prinsipio niining kalibutana.” (Juan 14:30; II Corinto 4:4; Efeso 2:2) Ang iyang dautan nga pagdumala kinahanglan nga malaglag sa pa matukod ang Mesiyanikong gingharian ni Kristo sa yuta.

Nagtuo kita nga ania kita taliwala niining panahon sa pag-uyog, ug nga ang Anak sa tawo dili makita karon nga nagdumala sa isyu. Sa dili madugay ang kagul-anan ug kasamok pagalaglagon, ug ang dugay na nga gikapoy nga gabii sa sala ug kamatayon mahanaw na. Dayon ang gingharian nga dugay na nga giampo sa kalibutan pagatukoron. Ang Diyos nag-ingon, pinaagi sa Propeta nga si Haggeo, nga iyang “uyogon ang tanang kanasuran,” apan sa dili madugay human niana “moabot ang tinguha sa tanang kanasoran.”-Hag. 2: 7

Giisip nato ang usa sa daghang ebidensya nga gihatag ni Jesus sa iyang mga disipulo nga magtimaan sa iyang pagbalik ug dili makita nga presensya. Ang dugang nga mga ilhanan gihisgotan sa tibuok kawhaan ug upat ug kawhaan ug lima nga mga kapitulo sa Mateo. Ang panapos nga buhat nga may kalabutan sa iyang pagkaanaa ug sa buhat nga iyang pagabuhaton ingon nga ang Anak sa Tawo nahitala sa Mateo 25:31-46, diin gikan niini kita nagkutlo: “Sa diha nga ang Anak sa tawo moabut sa iyang himaya, ug ug ang tanang balaan nga mga manolonda uban kaniya, unya magalingkod siya sa lingkoran nga harianon sa iyang himaya. Ug sa iyang atubangan pagatapokon ang tanang kanasuran, ug iyang pagala-inon ang usa gikan sa usa, maingon sa magbalantay sa mga hayop nga maga-lain sa mga karnero gikan sa mga kanding, ang mga karnero sa iyang tuo nga kamot, apan ang mga kanding sa wala. Ug ang Hari magaingon kanila diha sa iyang too nga kamot, Umari kamo nga gipanalanginan sa akong Amahan, panunda ninyo ang gingharian nga gitagana alang kaninyo sukad pa sa pagkatukod sa kalibutan.”- bersikulo 31-34

PAGHUKOM SA KALIBUTAN DIHA SA KATARONG

Kining “pag-anhi” sa Anak sa tawo nga gihisgutan sa nahisgutan nga mga bersikulo nagpasabut sa laing bahin sa buhat nga pagabuhaton ni

Jesus sa panahon sa iyang dili makita nga presensya. Ang pagtakda sa panahon mao ang pagkahuman sa kalaglagan sa daotan nga mga sistema ni Satanas niining kalibutan karon. Nagsunod usab kini sa pagkahuman sa “lawas” ni Jesus, ang iglesia, tungod kay sila mahimong kabahin sa Kristo nga klase nga makatabang sa buhat sa paghukom sa kalibutan diha sa pagkamatarung. Sa sayo pa sa iyang pagministeryo, si Jesus miingon, “Kamo kinsa misunod kanako, sa pagkatawo pag-usab sa dihang ang Anak sa tawo molingkod sa trono sa iyang himaya, kamo usab manglingkod sa napulog duha ka mga trono, nga magahukom sa napulog duha ka mga tribo sa Israel,” simbolo sa ang kalibotan sa katawhan.-Mat. 19:28

Ang pulong nga “paghukom” sa teksto sa ibabaw gihubad gikan sa Griyego nga pulong nga krino, nga naghatag sa hunahuna sa pagsulay ug paghukom. Kini nga kahulogan daw gipahayag sa mosunod nga matagnaong mga pahayag: “Sa diha nga ang imong mga paghukom ania sa yuta, ang mga pumoluyo sa kalibutan makakat-on sa pagkamatarung.” “Sa pagkamatarung siya magahukom sa kalibutan, ug sa katawohan uban sa katul-id.” (Isa. 26:9; Salmo 98:9) Sa tagna nga gikutlo gikan sa Mateo, gipahayag ang hunahuna sa pagbulag sa katawhan gikan sa lain, ingon nga “usa ka magbalantay nga nagbahin sa iyang mga karnero gikan sa mga kanding,” managsama. Kini nga mga paghulagway naghulagway sa proseso sa “maayong magbalantay” nga nagtigum sa iyang mga karnero ngadto “sa usa ka panon.” (Juan 10:14-16) Kini matuman pinaagi sa pagsulat sa balaod sa Diyos diha sa mga kasingkasing sa mga tawo. Kadtong mosunod sa tingog sa maayong magbalantay “makapanunod sa gingharian” nga giandam alang kanila sa Amahan.

Sa sumaryo, ang titulo nga “Anak sa tawo” nagpaila nga si Jesus ang dakung paryente sa katawhan, ang usa nga adunay gahum sa pagtubos kanila ug pagpagawas kanila gikan sa pagkaulipon sa sala ug kamatayon. Apan, ang kahulogan nga gilakip niini nga titulo wala matapos didto. Ang panapos nga buhat sa Anak sa tawo mao ang pagtuboy sa kalibutan sa katawhan balik ngadto sa kahingpitan sa panahon sa iyang Mesiyanikong gingharian. Nianang panahona ang dominyo ug ang kinabuhi ibalik kang Adan ug sa iyang “mga anak,” ang tibuok kaliwatan sa tawo, kinsa, kung mahingpit, pag-usab pagakoronahan sa “himaya ug dungog.” - Heb. 2:7,8 ■

Pagpadayon Diha Kang Kristo

Yabeng Bersikulo:

“Mga igsoon, wala ako mag-isip nga kini nahimo ko sa akong kaugalingon; hinoon, usa ka butang akong ginabuhat mao kini: sa ginakalimtan ko ang nanagpangagi na ug sa nagadasdas ako paingon sa anaa sa unahan, ako nagapadayon paingon sa dauganan, ngadto sa ganti nga mao ang langitnong pagtawag kanato sa Dios diha kang Kristo Jesus

Filipos 3:13,14

Piniling Kasulatan:

Filipos 3:8-14

Ang Apostol Pablo maoy usa sa labing Amasibuton nga indibiduwal nga natala sa Bibliya. Gipamatud-an niya kang Haring Agripa, “Ang tanang mga Judio nakaila sa akong pagkinabuhi gikan sa akong pagkabatan-on, ... nga ako nagpuyo ingon nga usa ka Pariseo sumala sa labing estrikto nga sekta sa atong relihiyon.” (Buhat 26:4,5) Gidepensahan ang bugtong pagtuo nga iyang nahibal-an ang ang nagtuklod kang Saulo ang unang ngalan sa apostol, aron paglutos sa mga sumusunod ni Kristo.-Buhat 7:57-60; 8:1-3

Mao usab kini nga kasibot ug kalig-on sa kombiksyon, ang bisan pa, gipakita ni Saulo sa dihang nakita niya sa iyang panan-awon si Jesus sa iyang nabanhaw nga himaya sa dalan paingon sa Damasco. Ang iyang tubag

matinud-anon ug dihadiha: “Ginoo, unsay gusto nimo nga akong buhaton?” (Buhat 9:3-6) Ang iyang kadasig ang karon nakahimo kaniya nga usa ka “piniling sudlanan” aron magdala sa ngalan ni Hesus atubangan sa mga Hentil, mga hari , ug sa mga Hudiyo. Bersikulo 15

Sa pagdawat sa Balaang Espiritu, gipahinungod ni Pablo ang iyang kaugalingon sa pag-alagad sa Ebanghelyo ni Cristo alang sa nahibilin sa iyang yutan-ong kinabuhi. Ang mga sentimento sa atong yabeng bersikulo nagpahayag sa bugtong tinguha sa apostol nga magmatinud-anon sa iyang pahinungod nga panaad. Gipahimangnoan usab ni Pablo ang mga kaigsoonan sa Roma sa kadasig ug pagkamatinud-anon: “Busa nangaliyupo ako kaninyo, mga igsoon, tungod sa mga kalooy sa Diyos, sa pagtugyan sa inyong mga lawas ingon nga halad nga buhi, balaan ug

hinangponon sa Diyos, nga mao ang inyong takus nga pag-alagad. Ug ayaw ipahiuyon sa kalibutan: apan maghinulsol ka pinaagi sa pagbag-o sa imong hunahuna, aron imong mapamatud-an unsa ang maayo, ug dalawaton, ug hingpit, kabubut-on sa Diyos.”- Rom. 12:1,2

Kini nga proseso sa pagpadayon “paingon sa marka” ug ang “pagbalhin” nagkinahanglan nga mobiya sa mga butang sa kalibutan. Ang bahandi, posisyon, dungog ug uban pang mga kalibutanon nga mga bahandi pagaisipon nga diyutay o walay bili itandi sa espirituhanon nga mga butang. Si Pablo nawala sa iyang katungdanan sa pagkapangulo sa taliwala sa mga komunidad sa mga Judio, apan kini wala'y kapuslanan alang kaniya. Sa pagkatinuod, kini miresulta sa personal nga pag-antus sa mga kamot niadtong iyang girepresentahan ug gipanalipdan. Kinahanglan usab kita magpaabut nga mag-antus sa mga pagbiaybiay, bisan hangtud sa punto sa paglutos, kon kita nagbarog alang sa Kamatuoran.-I Pet. 4:12-14

Ang tumong ni Pablo mao ang “pagdaog ni Kristo,” ug sa “pag-ila kaniya, ug sa gahum sa iyang pagkabanhaw.” (Filipos 3:8,10) Ang “marka” nga iyang gihisgutan aron mahimo kini hustong isipon nga suma total sa tanan nga mga Kristohanoong grasya- ang hingpit nga gugma. Si Jesus nakabaton niini nga marka, ug gibutang kini alang kanato, nagsulti kanato nga higugmaon bisan ang atong mga kaaway, ug sa ingon mahimong hingpit, o kompleto, ingon sa atong Langitnong Amahan.-Mateo 5:44-48

Ang pagpadayon ug paghimo sa atong mga kaugalingon ngadto sa imahe ni Jesus usa ka tibuok kinabuhi nga buhat. “Magpakamatinud-anon ka hangtod sa kamatayon, ug hatagan ko ikaw ug purongpurong sa kinabuhi.” (Pinadayag 2:10) Usahay mahimo kitang magakaluya, apan ang atong leksyon nagdasig kanato sa pagpunting sa atong mga mata sa tumong. Nagpamatuod si Pablo nga wala niya isipa ang iyang kaugalingon nga nakakab-ot sa “marka alang sa ganti” niining higayona sa iyang kinabuhi. Himoa nga ang iyang saksi usa ka pagdasig kanato nga kita mahimong matinud-anon sa tabang sa Ginoo. ■

Usa Ka Diyos nga Pagadayegon

Yabeng Bersikulo:

“Kay kining Diyos mao ang atong Diyos sa mga katuigan nga walay katapusan: Siya mao ang atong magmamando bisan hangtud sa kama-tayon.”

—Salmo 48:14

***Piniling Kasulatan:
Salmo 48:1-3,9-14***

Ang Apostol Pablo nagsulti kanato nga ang mga kasinatian sa Israel isip piniling katawhan sa Diyos mao ang alang sa atong kaayohan. “Karon kini nga mga butang nahitabo kanila ingon nga panig-ingnan, ug gisulat kini alang sa pagtudlo kanato, nga kaniya ang mga katapusang kapanahonan nangabot.” (I Corinto 10:11) Si Pablo nagsulti usab nga ang balaod nga gihatag sa Diyos ngadto sa Israel maoy usa ka “landong sa maayong mga butang nga moabot” maylabot sa mga ordinansa sa pagkapari, sa Tabernakulo, ug sa nagkalainlaing halad nga mananap nga “gitanyag tuigtuig” aron mahuptan ang nasod nga may pakigsaad sa Diyos.-Heb. 10:1

Ang usa sa mga kinahanglanon nga gihatag sa Israel mao nga tulo ka beses sa usa ka tuig, ang tanan nga mga lalaki kinahanglan moadto sa dapit nga pilion sa Diyos, uban sa mga halad nga ipresentar “sa atubangan sa Ginoo.” Dugang pa, kining tulo ka tinuig nga panagtigum naghatag kahigayonan alang sa mga Israelinhon nga mag-uban isip pinili nga katawhan sa Diyos, ug magdayeg kaniya alang sa tanan niyang mga panalangin.-Deut. 16:16,17

Ang pagtulun-an karon, gikan sa Salmo 48, naghimo sa Jerusalem nga kini nahimutang sa mga adlaw ni David nga ilang hari. Bisan pa niini nga panahon ang Templo wala pa gitukod, si David nagtukod og usa ka temporaryo nga tolda, o tabernakulo, sa Bukid sa Zion sa Jerusalem. (I Cron. 15:1; 16:1) Sa “taliwala sa tolda” iyang gibutang ang Arka sa Kasabotan. Kini nagpaila sa pinasahi nga presensya sa Diyos sa Jerusalem, ingon man usab sa katawhan, sa dihang sila miabut didto aron sa pagtanyag sa ilang mga halad ug pag-awit sa mga pagdayeg ngadto sa Ginoo.

Kini nagpaila sa pinasahi nga presensya sa Diyos sa Jerusalem, ingon

man usab sa katawhan, sa dihang sila miabut didto aron sa pagtanyag sa ilang mga halad ug pag-awit sa mga pagdayeg ngadto sa Ginoo.

Ang kahinungdanon niini nga nahimutangan sa Jerusalem makita diha sa paghulagway sa salmista sa siyudad, mga gambalay niini, bukid nga Zion, ug ang templo nga pagatukuron sa dili madugay. “Gihunahuna namo ang imong mahigugmaong-kalolot, Oh Diyos, sa taliwala sa imong templo.” (Salmo 48:9) “Magpalibot sa Sion,” nagpadayon ang salmista. Matikdi ang mga tore, ang mga kuta, mga palasyo ug mga bilding aron sila sultihan sa sunodsunod nga mga henerasyon. (bersos 12,13) Dayon moabut ang panawag alang sa pagdayeg sa atong yabeng bersikulo, ug pag-ila sa Diyos “hangtud sa kahangturan: siya mao ang magatultol kanato ngadto sa kamatayon.”

Atong makita si Hesus sa samang dapit sa Jerusalem samtang siya nagkaduol sa pagtapos sa iyang yutan-on nga pangalagad. Si Jesus bag-o lang migawas sa Templo ug milakaw sa dihang ang iyang mga tinun-an miduol kaniya ug gipunting ang tanan nga mga tinukod ug kahalangdon. “Wala ba nimo makita kining tanan nga mga butang?” Siya nangutana. “Sa pagkatinuod, magaingon ako kaninyo, walay bato dinhi nga hikaplagnan nga motugway sa ikaduha nga wala mabanhaw.” (Mateo 24: 1,2, NASB) Niini nga mga pulong gipasabut ni Jesus nga ang literal nga Templo sa Israel dili magpabilin hangtud sa kahangturan. Hinunoa, sama sa gitudlo ni Pablo sa ulahi, usa kini ka hulagway sa simbahan sa Ebanghelyo, nga gilangkuban sa mga sumusunod ni Kristo. “Wala ba kamo masayud nga kamo templo sa Diyos, ug nga ang Espiritu sa Diyos nagpuyo diha kaninyo? Kon adunay molaglag sa templo sa Diyos, siya pagalaglagon sa Diyos; kay ang templo sa Diyos balaan, nga kining templo mao kamo.”- I Cor. 3:16,17

Gihubit usab ni Apostol Pedro kining simbolo nga templo. Una iyang gihisgutan si Jesus ingon nga “usa ka buhing bato nga gisalikway sa mga tawo, apan pinili ug bililhon sa panan-aw sa Diyos.” “Ikaw usab,” siya nagpadayon, “ingon nga buhing mga bato, gitukod ingon nga espirituwal nga balay alang sa usa ka pagkasacerdote nga balaan, aron sa paghalad sa mga halad nga pagakahimut-an sa Diyos pinaagi kang Jesu-Cristo.”(I Pedro 2:4,5) Busa, kini atong pribilehiyo nga awiton kini nga salmo, ug magdayeg sa atong Diyos. ■

Mga Dagkong Buhat sa Diyos

Yabeng Bersikulo:

*“Managhimo kamo ug
usa ka malipayong
kagahub ngadto sa Dios,
tibook nga yuta:”
—Salmo 66:1*

Piniling Kasulatan:

Salmo 66:1-9,16-20

Ang mga komentarista sa Bibliya nagpahayag sa nagkalainlain nga mga hunahuna mahitungod sa paggamit sa Salmo 66. Walay pagduha-duha nga, sa usa ka ang-ang, kini alang sa daghang dagkung mga buhat sa Diyos para sa iyang katawhang Israel. Ang bersikulo 6 tin-aw nga nagtumong sa pagluwas sa Diyos sa mga Israelita sa Pulang Dagat, ug sa wala madugay sa dihang mitabok sila sa Suba sa Jordan ug misulod sa yuta sa Canaan. “Gihimo niya ang dagat nga mamala; milatas sila sa suba nga naglakaw. Didto kami malipayon diha kaniya.” Bisan tuod ang salmo tin-aw nga naghigut sa mga kasinatian sa Israel, kini usab adunay usa ka kinatibuk-ang kapadapatan, nga ang tanang tawo gitawag aron sa pagdayeg sa mga buhat sa Diyos.

Ang hugpong sa mga pulong nga “malipayon nga kasaba” sa Yabeng Bersikulo karon naggikan sa usa ka Hebreo nga pulong nga nagkahulogang “pagsinggit sa kalipay.” Ang paghimo og malipayon nga kasaba ngadto sa Diyos wala magkinahanglan og usa ka dako nga koro o tingog sa mga instrumento sa musika, bisan kini naghatag sa daghan nga dalan sa nindot nga honi sa dalunggan. Ang hunahuna, hinoon, mao nga ang tanan kinahanglan magdayeg sa Ginoo sa ilang mga kasingkasing, ug pinaagi sa ilang pagkamahinalaron kaniya. Kini nagsugyot nga ang paglakip sa tanan nga mga tawo, ug nahauyon sa gisaad nga plano sa Diyos sa pagpanalangin sa tanang mga pamilya sa kalibutan, diin ang tanang katawhan “mosinggit sa kalipay” sa pagdayeg sa ilang Langitnong Amahan.

Balik sa Israel isip usa ka panig-ingnan niadtong giawhag sa pagdayeg sa mga buhat sa Diyos, nahinumduman nato ang mga pulong ni David human sa pagkapildi sa mga Filistehanon ug sa pagbalik sa Arka sa Kasabotan ngadto sa Jerusalem. “Pagpasalamat

sa Ginoo, pagtawag sa iyang ngalan, ipahibalo ang iyang mga buhat taliwala sa mga katawhan. Pag-awit kaniya, pag-awit ug mga pagdayeg kaniya, Paghisgut kamo sa tanang mga katingalahang buhat niya. Maghimaya kamo sa iyang maputling ngalan; Lipaya ang kasingkasing nila nga nangita kang Jehova. Pangitaa ang Ginoo ug ang iyang kusog, pangitaa ang iyang nawong sa kanunay. Hinumdomi ang iyang kahibulongan nga mga buhat nga iyang nabuhat, ang iyang mga katingalahan, ug ang mga paghukom sa iyang baba.”- I Cronicas 16:8-12

Sa panapos nga mga bersikulo sa atong leksyon karon ang mga hunahuna sa salmista nagtumong sa iyang kaugalingon. Nagpasalamat siya sa Diyos tungod sa kaugalingon niyang mga kasinatian ug sa tubag sa iyang mga pag-ampo. Kining personal nga pag apply adunay espesyal nga importansya niadtong panahona nga naningkamot nga mahimong mga sumusunod sa Agalon. Si Apostol Pablo nagsulti niining puntoha sa iyang makapadasig nga mga pulong ngadto kang Timoteo: “Ayaw kaulaw sa pagpamatuod sa atong Ginoo, o kaulaw kanako ang iyang binilanggo. Apan uban kanako sa pag-antos tungod sa Maayong Balita, paagi sa gahom sa Diyos nga nagtubos kanamo, ug nagtawag kanamo sa kinabuhi nga walay katapusan, dili tungod sa iyang kaugalingon nga katuyuan ug grasya. Kini nga grasya gihatag kanato diha kang Kristo Jesus sa wala pa ang sinugdanan sa panahon.”- II Tim. 1:8,9

Magpaabot kita sa pag-antos alang sa Ebanghelyo karon aron kita makaambit sa mahimayaon nga umaabot nga buhat sa pagdala sa katawhan balik ngadto sa panag-uyon uban sa Diyos. Miingon si Pedro kaniya, “Mga higala, ayaw na kamo ug katingala sa masakit nga pagsuay nga inyong giantos, nga daw adunay nahitabo kaninyo nga malain, tungod kay ang tinuod nga bahin niini nga kalibotan mao ang kinabuhing walay kataposan. Apan magmaya kamo nga moapil sa mga pag-antos ni Cristo, aron kamo malipay sa dihang ipadayag ang iyang himaya.”(I Pedro 4:12,13, NIV) Pahimuslan nato ang atong kahigayunan sa pagdayeg sa mga dagkong buhat sa Diyos nga sa katapusan magapanalangin sa tanang mga pamilya sa kalibutan sa iyang gisaad nga gingharian. ■

Ang Ginoo ang Atong Dalangpanan

Yabeng Bersikulo:

“Kanakano magatawag siya, ug ako motubag kaniya; Ubanan ko siya diha sa kalisdanan:

Akong luwason siya ug akong pagapasidunggan siya.”

—Salmo: 91:15

Piniling Kasulatan:

Salmo: 91:1-16

Nagpuyo kita sa masamok nga mga panahon. Ang mga pulong sa mga propeta ug mga apostoles nagpasidaan sa kasamok nga naglangkob sa katawhan karon. Ang pag-uswag sa social media naghatag mga oportunidad alang sa mga tawo nga makigsulti sa usag usa, apan nagdasig usab sa pipila nga magsabwag sa kasilag ug dautan nga mga ideolohiya, nga tingali kaniadto napugngan sa publiko nga panagtigum. Ang nagkadaghan nga tinguha alang sa dihadhiha nga katagbawan naghimo sa usa ka palibut sa kasubo, ug sa kasagaran ang kasuko, taliwala niadtong kinsa mibati nga gihikawan sa bahandi nga ilang nakita sa ilang palibot. Si Daniel naghigot sa atong panahon nga nag-ingon, “Adunay usa ka panahon sa kagulangan, nga wala pa sukad nga aduna nay usa ka nasud bisan hangtud sa sama nga panahon.” (Dan 12:1) Niini si Jesus midugang, “Gawas nga kini nga panahon gipamub-an, walay unod nga maluwas.”- Mat. 24:22

Uban sa ingon nga mga kahimtang nga naglibut kanato, atong hinumduman kini nga mga saad. “Ang Amahan mismo nahigugma kanimo.” “Ang akong kalinaw akong ihatag kaninyo. ... Dili malisang ang imong kasing-kasing, ni mahadlok.” “Ayaw kahadlok; kay ako nagauban kanimo: ayaw kaluya; kay ako imo Diyos: palig-unon ko ikaw; oo, ako magatabang kanimo.” (Juan 16:27; 14:27; Isa 41:10) Samtang ang kalibutan nagakurog sa dagat nga nawad-an sa paglaum ug kalibog, ang anak sa Diyos adunay kasigurohan ubos sa landing sa iyang mga pako sa balaang panalipod.

Tingali walay lain nga kapitulo sa Biblia nga naghatag sa dugang kasigurohan sa pag-atiman sa Diyos sa iyang katawhan kay sa Salmo

91. Kung nahadlok kita sa mga laang ni Satanas, ang bersikulo 3 nag-ingon nga ang Diyos “nagaluwas kanimo gikan sa lit-ag sa tigpangilat.” Kon nahadlok kita sa dili makita nga mga pagsulay, modangop kita sa mga pulong diha sa bersikulo 10 ug 11, ddiin ang salmista nagsaad, “Dili moabut kanimo ang kadautan, Ni magapahaduol ang kamatayon sa imong balong-balong. Kay siya magasugo sa iyang mga manolonda sa pagtan-aw kanimo, Sa pagbantay kanimo sa tanan mong mga dalan.”

Ang pipila sa mga labi ka makapahayag nga mga ilustrasyon sa diosnon nga gugma ug pag-atiman nga gigamit sa Bibliya gikuha gikan sa natural nga dominyo. Pananglitan, ang matahum nga dagway sa usa ka langgam nga nanalipod sa iyang mga nati ubos sa iyang mga pako gigamit sa Kasulatan isip hulagway sa panalipod nga gugma sa Diyos. Ang bersikulo 4 sa atong leksyon naghulagway sa proteksiyon nga dalangpanan nga atong nakita sa atong Langitnong Amahan: "Siya motabon kanimo sa iyang mga balhibo, ug ubos sa iyang mga pako ikaw mosalig."

Atong nakita nga kini gihulagway sa labi ka labaw nga detalye sa Salmo 36:7-9: “Pagkaanindot sa imong mahigugmaong-kalolot, Oh Dios! busa ang mga anak sa mga tawo nagbutang sa ilang pagsalig sa ilalum sa landong sa imong mga pako. Sila pagabusgon sa madagayaon gayud sa tambok sa imong balay; Ug ikaw magpainum kanila sa sapa sa imong mga kalipay. Kay kanimo anaa ang tuburan sa kinabuhi: diha sa imong kahayag kami makakita og kahayag.” Uban sa kalipay atong namatikdan nga ang dangpanan nga gihulagway dinhi nagdala kanato sa katagbawan, kinabuhi ug kahayag.

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga ang Diyos magauban kanato, luwason kita, ug pasidunggan kita. Gipakita sa miaging bersikulo, hinoon, nga atong madawat lamang kini nga saad kung atong ibutang ang atong gugma kaniya, ug kung nahibal-an nato ang iyang ngalan. (Sal. 91:14) Busa, adlaw-adlaw kita nga naghatag niini nga pamatuod: “Dawaton ko ang kopa sa kaluwasan, ug magtawag sa ngalan sa Ginoo. Magabayad ako sa akong mga panaad ngadto sa Ginoo karon sa atubangan sa tanan niyang katawhan.”- Salmo 116:13,14■

Ang Walay Katapusan nga Pinuy-anan sa Tawo

“Ang kalangitan mao ang mga langit ni Jehova; Apan gihatag niya ang yuta alang sa mga anak sa mga tawo.”

—Salmo 115:16

Ang Magbubuhat sa uniberso nagdisenyo sa yuta nga mahimong walay kataposang panimalay sa tawhanong pamilya. Sa diha nga gibuhat sa Diyos ang atong unang mga ginikanan siya miingon kanila, “Sumanay ug dumaghan kamo, ug pun-on ninyo ang yuta, ug magagahum kamo niini, ug magbaton kamo sa pagbulot-an sa ibabaw sa mga isda sa dagat, ug sa mga langgam sa kalangitan, ug ibabaw sa tanan nga binuhat nga buhi nga nagalihok sa ibabaw sa yuta.”- Gen. 1:28

Ang Bibliya nag-ingon nga ang Magbubuhat nag-andam og usa ka espesyal nga puy-anan sa tanaman alang ni Adan sa silangang bahin sa Eden. Gikan sa yuta naghimo si Jehova nga Diyos sa pagtubo sa tanang kahoy nga makapahimuot sa panan-aw, ug maayo alang sa pagkaon; ang kahoy sa kinabuhì usab taliwala sa tanaman, ug ang kahoy sa kahibalo sa maayo ug dautan.... Ug si Jehova nga Diyos nagsugo sa tawo, nga nagaingon: Gikan sa tagsatagsa ka kahoy sa hatag-as mo nga kalan-on: Apan sa kahoy sa pag-ila sa maayo ug sa dautan, dili ka magkaon niini; kay sa adlaw nga mokaon ka niini, ikaw sa pagkatinuod mamatay.”- Gen. 2:8,9,16,17

Kining mga balaang inspirado nga pahayag sa Bibliya tin-aw nga nagapakita nga ang tawo gilalang aron mabuhì dinhi sa yuta. Siya makakaplag sa tanan nga butang sa yuta nga mahiangay sa iyang mga panginahanglan, kahupayan ug kalipay. Bisan pa, ang padayon nga kalipay sa yutan-ong panimalay, ug sa pagdumala niini, nagdepende sa iyang pagkamasulundon sa mga sugo sa Magbubuhat. Siya gipasidan-an nga kon siya mosupak siya mamatay. Ang rekord mao nga ang tawo sa pagkatinuod misupak sa balaan nga balaod, ug nga siya gihukman sa kamatayon. Ang Diyos miingon kang Adan, “Tinunglo ang yuta tungod kanimo; sa kasubo ikaw magakaon niini sa tanang mga adlaw sa imong kinabuhì; Kini magapaturók usab kanimo ug mga sampinit ug mga kadyapa; ug magakaon ka sa mga hilamon sa kapatagan. Sa singot sa

imong nawong magakaon ikaw sa tinapay, hangtud nga mopauli ka sa yuta; kay gikan niini gikuha ikaw: kay abog ka, ug sa abog ikaw mobalik.”- Gen. 3:17-19

Importante nga makita nga sa paglitok sa hukom sa kamatayon ni Adan ang Ginoo wala'y gisulti mahitungod sa tawo nga gibalhin ngadto sa laing bahin sa uniberso. Ang hugpong sa mga pulong tin-aw nga nagpasabot nga ang tawo mahikawan sa padayon nga kinabuhi dinhi sa yuta. Diha sa hardin diin ang Maglalalang espesyal nga nag-andam alang sa atong unang mga ginikanan adunay usa ka “kahoy sa kinabuhi.” Ang Hebreohanong pulong dinhi nga gihubad nga “kahoy” mahimong gihubad sama sa husto sa plural ingon nga “mga kahoy,” ug gihubad sa makadaghang higayon sa tibuok Daang Tugon. (Gen. 3:2,8; 23:17; Lev 19:23; 26:4,20) Niini nga kahimtang, adunay daghan nga mga kahoy sa tanaman, ang bunga niini magpadayon sa kinabuhi. Busa, nagtuo kita nga kini tukma sa pagtawag kanila sa tanan isip “mga kahoy” sa kinabuhi. Bisan pa niana, ang atong unang mga ginikanan gipalayas gikan sa tanaman aron sila dili makagamit niining mga kahoy nga naghatag ug kinabuhi. Ang katarongan niining bangis nga paglihok sa bahin sa Diyos mao, nga sumala sa iyang gipatin-aw, aron ang tawo dili na makaambit niini nga mga kahoy aron “mokaon, ug mabuhi sa walay kataposan.” - Gen. 3:22-24

Kini dugang nga nagpakita nga ang orihinal nga plano sa Diyos mao nga ang tawo kinahanglan nga mabuhi sa kahangturan sa yuta, ug nga ang matag gikinahanglan nga probisyon gihimo aron siya makahimo sa ingon. Dili katuyoan sa Diyos nga ang tawo magpuyo dinhi sulod sa pipila ka mubo nga mga tuig, ug dayon dad-on ngadto sa langit o sa laing dapit alang sa kahangturan. Wala siya nagsulti sa atong unang mga ginikanan nga kon sila masinugtanon sila makaadto sa langit, o kon sila magmasinupakon sila paadtoon sa usa ka dapit sa pagsakit.

ANG TRADISYONAL NGA PANGLANTAW

Ang tawo natingala kon sa unsa nga paagi nga ang kamatuoran nga tin-aw nga gisulti diha sa pangbukas nga mga kapitulo sa Genesis mahimong hilabihan nga pagkatugaw, apan mao na kini. Samtang ang mga tradisyon sa tawo naugmad, ang nag-angkon nga Kristohanong kalibutan nagtuo nga ang kahimalatyon ug kamatayon usa ka natural ug dili kalikayan nga bahin sa kasinatian sa tawo. Ang kadaghanan nagtuo nga kini ang plano sa Diyos nga ang tawo mabuhi apan temporaryo lamang sa kalibutan, ug nga niining mubo nga yugto sa yutan-ong kinabuhi adunay kahigayonan nga mapamatud-an nga takus sa walay katapusan nga kalipay sa langit.

Kung dili takus, siya mag-antus sa walay katapusan nga panagbulag gikan sa Diyos, ug posible bisan pisikal nga pagpaantos nga mahpadayon sa kahangturan.

Ang mga tradisyon sa mga tawo misulay sa pagpaluyo sa hunahuna nga ang tawhanong kasinatian dinhi sa yuta limitado pinaagi sa dugang nga pag-angkon nga sa umaabot nga panahon sa Diyos laglagon ang literal nga yuta. Unya, kini giangkon, nga ang tanan nga nahibilin nga “takus” sa kalibutan pagadad-on sa langit sa makausa, ug ang tanan nga dili takus gipadala ngadto sa usa ka dapit sa pagsakit o, sa labing minos, ngadto sa dapit nga walay katapusan nga pagkahimulag gikan sa Diyos. Kana, nag-ingon nga tradisyon, mao ang “katapusan sa kalibutan,” ug ang katapusan sa planetang Yuta.

Dili kita makalabaw sa pagpasiugda sa kamatuuran nga kining mga dili makatarunganon, bisan ang makalibug nga mga panglantaw, walay suporta sa Pulong sa Diyos. Walay bisan unsa niining paagiha ang gipasabut sa Magbubuhat ngadto kang Adan. Sumala sa atong nakita, siya gisultihan sa pagdaghan ug pagpuno sa yuta. Ang yuta gihatag kaniya ingon nga iyang panimalay, ug siya adunay gahum ibabaw niini. Kung masinupakon sa diosnong balaod, siya mawad-an sa tanan niining mga panalangin, ug sa kamatayon mobalik sa mga elemento sa yuta nga gikan diin siya natukod. Kung ang tawhanong tradisyon tinuod, nan ang y sayop sa iyang pagpakiglabot sa atong unang mga ginikanan.

Nahibal-an nato, sa wala'y pangutana, nga si Adan wala mosunod sa balaang balaod, ug gisentensiyahan sa kamatayon. Bisan pa, kini wala mag-usab sa walay katapusan nga katuyoan sa Diyos mahitungod sa iyang tawhanong paglalang. Kapin sa tulo ka libo ka tuig ang milabay si Propeta Isaias misulat, “Mao kini ang giingon ni Jehova nga nagbuhat sa kalangitan; Ang Diyos nga naghimo sa yuta ug naghimo niini; iyang gitukod kini, wala niya kini buhata nga walay kapuslanan, gihimo niya kini aron pagapuy-an.”- Isa. 45:18

Ang pahayag nga wala gibuhat sa Diyos ang yuta nga walay kapuslanan, apan nag-umol niini aron pagapuy-an, tin-aw nga nagpasabot nga ang iyang katuyoan nga sa sinugdan gipahayag ngadto kang Adan pagatumanon gihapon. Ang Ginoo nagpasalig kanato nga siya “nagtukod” sa yuta. Wala niya kini gimugna ingon nga usa ka temporaryo nga puloy-anan, o usa ka dapit diin siya mahimo lamang nga mag-eksperimento sa usa ka tawo nga paglalang. Gihimo niya ang yuta isip usa ka panimalay alang sa tawo, ug ang iyang paglalang “dili

kawang.” Kini pagapuy-an pa-dili sa usa ka makasasala, himalatyon nga kaliwat, kondili sa usa ka matarung, buhi nga kaliwatan sa tawo.

Ang pipila ka mga bersikulo sa ulahi niining mao gihapong kapitulo sa Isaias ang Ginoo nag-ingon dugang pa: “Tumotok kamo kanako, ug mangaluwas kamo, tanan nga utlanan sa yuta: kay Ako ang Diyos, ug wala nay lain. Tungod sa akong kaugalingon ako nanumpa, ang pulong migula sa akong baba sa pagkamatarung, ug dili na mobalik, aron kanako ang tanang mga tuhod mangapiko, ang tanang mga dila managpanumpa.”(Isa. 45:22,23). Duha ka importante hunahuna ang makita niini nga mga pulong: (1) nga ang kaluwasan gihatag alang sa tanan nga nagtan-aw sa Diyos, ug (2) nga sa katapusan ang tanang tuhod moluhod ug ang matag dila mokumpisal sa pag-unong kaniya.

Tungod sa pagsupak sa balaang balaod, ang tawo nawad-an sa kinabuhi. “Diha kang Adan ang tanan nangamatay,” misulat si Apostol Pablo. (I Corinto 15:22) Bisan pa, kini nga pagrebelde batok sa Diyos ug batok sa iyang awtoridad dinhi sa yuta iang pagawagtangon. Kadtong kinsa mobalik ngadto sa pagtuman sa Ginoo pagaluwason gikan sa silot sa kamatayon nga miabut kang Adan, ug, pinaagi kaniya, sa tanang katawhan.

Kini nga programa sa kaluwasan gikan sa kamatayon matuman pinaagi ni Cristo Jesus, ang Manunubos ug Manluluwas sa katawhan. Si Pablo dugang misulat sa nahisgutan nga bersikulo nga sama nga ang tanan mamatay pinaagi kang Adan, ang tanan nga moabut sa “pakighiusa kang Cristo,” karon o sa umaabot nga gingharian sa Diyos, “pagabuhion pag-usab.” (I Corinto 15:22) Dugang pa, ang pahayag sa Diyos pinaagi ni Propeta Isaias nga ngadto kaniya “ang matag tuhod moyukbo, ang tanang dila manumpa,” gikutlo sa Bag-ong Tugon ni Apostol Pablo ug mi-apply kang Jesus. (Filipos 2:8-11) Sa ingon gipakita sa Kasulatan nga ang pagtubos nga gihimo pinaagi sa kamatayon ni Jesus mao ang tagana sa Maglalalang alang sa kaluwasan sa tanang katawhan. Kini, sa baylo, nagkahulugan nga ang Diyos wala nagmugna sa kalibutan nga walay pulos, apan nga kini pagapuy-an pa sa gitubos ug gipasig-uli nga tawhanong kaliwat.

DUGANG MGA PASALIG

Daghang pahayag sa Bibliya nagpahibalo kanato sa kamatuoran nga ang yuta magpabilin sa walay katapusan. Diha sa Daang Tugon gisultihan kita nga ang DiYos “”agtukod sa walay katapusan” sa yuta, ug nga ang “yuta magpabilin sa kahangturan.” (Salmo 78:69; 119: 90;

Eccles 1:4) Sa Bag-ong Tugon, Si Jesus miingon, “Bulahan ang mga maaghop: kay sila magapanunod sa yuta.” (Mateo 5:5) Kini nga saad ngadto sa mga maaghop mahimong walay pulos kung ang yuta usa ka adlaw pagalaglagon.

Ang laing bakak, hinimo sa tawo nga tradisyon mao nga ang kamatayon ni Jesus isip Manunubos sa kalibutan wala naghatag sa paglaum alang sa pagkahigmata sa mga patay ngadto sa tawhanong kinabuhi ubos sa kahikayan sa usa ka matarung nga gingharian nga pagatukuron dinhi sa yuta. Ang pag-angkon tingali gihimo nga kung kini mao ang ingon, tungod kay si Jesus namatay dul-an sa duha ka libo ka mga katuigan na ang milabay, kita angay na nga magdahum sa maong gingharian ug ang gikaingon nga pagkabanhaw sa yuta nga sa labing menos nagsugod na kaniadto. Apan, kini usa ka sayop nga posisyon tungod sa pagkawalay katakos sa pagsabut sa “tukma nga panahon” nga aspeto sa plano sa Diyos sa kaluwasan.

Sa Hebreohanon 2:6-10, gibutyag ni Pablo ang pamaagi diin ang plano sa Diyos alang sa tawhanong kaluwasan natuman. Una, siya nagkutlo gikan sa Salmo 8, diin gipahinumdoman kita ni David nga ang tawo gimugna aron mahimo nga hari sa yuta, ug nga ang tanang yutan-ong mga butang gipailalom sa iyang kamandoan. Dayon midugang si Pablo, “Apan karon wala pa nato makita ang tanang butang nga gibutang sa ilalum kaniya. Apan nakita nato si Jesus, kinsa gihimo nga mas ubos kay sa mga anghel alang sa pag-antos sa kamatayon, gipurongpurongan sa himaya ug kadungganan; nga siya pinaagi sa grasya sa Diyos motilaw sa kamatayon alang sa matag tawo. Kay siya nahimong ingon sa butang nga hingpit sa tanang mga butang, ug pinaagi kang kinsa ang tanang mga butang, sa pagdala ug daghang mga anak ngadto sa himaya, aron sa paghimong hingpit sa magbubuhat sa ilang kaluwasan pinaagi sa mga pag-antus.”

Dinhi gisaysay ni Pablo nga samtang wala nato makita ang tawo ingon nga hari sa yuta, nga nagatagamtam sa gahom nga gihatag kaniya, nakita nato nga ang plano sa Diyos alang sa pagkaayo sa tawo gikan sa sala ug kamatayon nagpadayon. “Nakita nato si Jesus,” ug atong nakita nga siya “pinaagi sa grasya sa Diyos” nakatilaw sa kamatayon alang sa matag tawo. Ang pag-antus ug kamatayon ni Jesus usa ka importante kaayo nga bahin sa plano sa Diyos alang sa pagpasig-uli sa katawhan ngadto sa kinabuhi ug yutan-ong pagdumala.

Gisaysay usab sa apostol nga pinaagi sa iyang pag-antos si Jesus

gibansay nga mahimong “kapitan” sa atong kaluwasan. Sa plano sa Diyos daghang “mga anak” gidala ngadto sa “himaya” pinaagi sa pag-antos, sama sa gibuhay ni Jesus. Sa ingon gipahinumduman kita sa dakong kamatuoran sa balaang plano nga si Jesus makig-uban kaniya ang usa ka pundok sa “mga kaubang manununod,” nga gitawag ug gipili gikan sa katawhan. (Roma 8:17; Pinadayag 17:14) Kini magpaambit sa buhat ug himaya sa iyang gingharian, diin ang kaluwasan dad-on ngadto sa nahibilin sa katawhan. Ang taas nga ganti niining gitawag nga klase, nga maangkon pinaagi sa pagkamatinud-anon sa sakripisyo ug pag-antos, gibatbat ni Pablo ingon nga “dakong kaluwasan; nga sa sinugdan gisulti sa Ginoo.” Si Hesus mao ang “kapitan”niadtong makakab-ot niining “dakong kaluwasan.”- Heb. 2:3

Usa ka nga panahon ang gilain diha sa plano sa Diyos alang sa pagtawag ug pagbansay sa mga nagpamatuud nga takus nga bayawon sa himaya uban ni Jesus nga ilang kapitan. Kini adunay pribilehiyo sa pag-antos ug pagpakamatay uban kaniya. Nagsunod sila sa iyang mga lakang nga mosangpot sa kamatayon. Tungod niini, sa dihang gidawat nila si Cristo ug gipahinungod ang ilang mga kinabuhi aron mosunod kaniya, wala sila mahibalik sa pagkahingpit sa tawhanong kinabuhi. Hinunoo, pinaagi sa merito sa dugo ni Kristo, ang nahibilin sa ilang dili hingpit ug himalatyon nga katawhan gihimong dalawaton isip sakripisyo, nga magdala sa kamatayon uban ni Jesus.-Rom. 6:3-6; 12:1,2

Ang pagpahiuli sa katawhan sa kinatibuk-an ngadto sa hingpit nga kinabuhi dinhi sa yuta ingon nga mga tawo kinahanglan maghulat hangtud nga kini nga paghalad nga buhat sa karon nga panahon mahuman. Mao nga wala pa nato makita ang bisan kinsa sa katawhan nga gipahiuli sa panglawas ug kinabuhi. Bisana pa niana, kita adunay kasigurohan sa Pulong sa Diyos nga kining mahigugmaon nga tagana sa iyang plano sa kaluwasan pinaagi ni Cristo, matuman sa iyang gitakdang panahon. Sumala sa gisulti ni Pablo, atong makita nga si Jesus “pinaagi sa grasya sa Diyos” nakatilaw sa kamatayon “alang sa matag tawo,” dili lamang alang sa mga tinawag sa karon nga panahon. Ang hustisya sa Diyos nagpabilin nga sigurado, ug walay bisan unsa nga makababag sa dalan sa iyang labaw nga gahum sa pagtuman sa iyang mahigugmaong mga katuyoan. Busa makasalig kita, bisan pa nga gipamatud-an sa Magbubuhay mismo, nga ang yuta wala gimugna nga walay pulos, ug nga kini pagapuy-an pa sa gipasig-uli nga tawhanong kaliwat.

Gipahimutang ni Apostol Pedro ang oras alang niini nga buhat sa pagpahiuli ingon sa pagsunod sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo. Gihubit

niya ang yugto nga “mga panahon sa pag-hiuli sa tanang butang,” ug gipahayag nga kini gipamulong sa Diyos pinaagi sa “baba sa tanan niyang balaang mga manalagna sukad sa pagsugod sa kalibotan.” - Buhat 3:20,21

KAGULIYANG SA KATILINGBAN

Gihimo ang tanang paningkamot aron makakaplag og suporta alang sa tanan nga mga tradisyonal nga sayop nga pagsabut sa plano sa Diyos sa kaluwasan. Gihimo kini mahitungod sa ideya nga sa ikaduhang pagbalik ni Cristo ang yuta pagalaglagon. Ang dayag nga pagpaluyo nga makita sa Biblia alang niini nga tradisyon miabut pinaagi sa dili pagsinabtanay sa mga panagna diin ang mga pulong nga yuta, kalibutan, ug kalayo gigamit nga simbolo sa paghulagway sa dagkong mga kagubot sa tawhanong katilingban nga mahitabo ingon nga resulta sa pagbalik ni Cristo, sa diha nga iyang pukanon ang imperyo ni Satanas ug tukuron ang iyang gingharian.

Sa paggamit sa yano nga pinulongan, gihulagway sa Bibliya ang pagkahanaw sa pagmando sa sala ug kahakog ubos sa direksyon ni Satanas, ang “diyos niini nga kalibutan,” ingon nga usa ka “panahon sa kasamok, nga wala pa sukad nga adunay nasud.” (11 Corinto 4:4; Dan.12:1) Gipahayag ni Jesus gikan sa tagna ni Daniel, ug gigamit kini sa panahon human sa iyang pagbalik, ginamit ang ekspresyong “dakong kasakitan” imbes sa “panahon sa kalisdanan.” - Mat. 24:21,22

Gipasabut ni Hesus nga kini nga kagul-anan mahimong grabe kaayo nga gawas kung kanang mga adlaw gipamub-an, walay unod nga mabuhi-nga ang tibuok nga kaliwatan sa tawo pagalaglagon. Gipasalig niya, bisan pa niana, nga dili niya tugotan nga mahitabo kini. Tungod kay kini ang pasalig ni Jesus mahitungod sa panahon nga may kalabutan sa iyang pagbalik, kini nagpasabot nga ang tradisyonal nga ideya nga ang yuta pagasunogon ug ang tawhanong kaliwatan hingpit nga malaglag dili matuod. Si Jesus misaad nga ang tanang unod dili malaglag. “Ang mga adlaw pagamub-on.” (Bersikulo 22) Ang “katapusan sa kalibutan” nga gitagna sa Bibliya mao ang katapusan sa kalibutan ni Satanas, ang iyang datang gahum sa yuta ug sa mga pumoluyo niini, ang katawhan. Busa, ang tanan nga nahigugma sa pagkamatarung, ug nagtinguha sa mahangturong kaayohan sa katawhan, kinahanglan nga magpaabut ug magtinguha uban ang malipayon nga pagpaabut sa kataposan sa usa ka tinunglo nga sala ug himalatyon nga kalibutan.

Si Apostol Juan nagsulat, “Ayaw ninyo higugmaa ang kalibutan, ni ang

mga butang diha sa kalibutan. Kay kon si kinsa kadtong mahigugma sa kalibutan, ang gugma sa amahan wala kaniya. Kay ang tanan nga anaa sa kalibutan, ang pangibog sa unod ug ang pangibog sa mga mata ug ang pagpagarbo sa kinabuhi, dili gikan sa Amahan kondili sa kalibutan. Ug ang kalibutan mahanaw, ug ang mga tinguha niini: apan siya nga nagatuman sa kabubut-on sa Diyos magapadayon hangtud sa kahangturan.”- I Juan 2:15-17

Dayag kaayo nga si Apostol Juan wala magsulat dinhi mahitungod sa literal nga yuta, kondili sa sosyal nga han-ay nga anaa sa ibabaw sa yuta. Kini ang “kalibutan” nga dili angay higugmaon sa mga Kristohanon. Naghisgot sa samang butang, si Jesus miingon sa iyang mga tinun-an, “Gipili ko kamo gikan sa kalibutan,” nga human niana iyang gipasaligan sila, “Pagmaya; Ako nakabuntog sa kalibutan.” (Juan 15:19; 16:33) Mao kini ang kalibutan diin, si Juan nagpatin-aw, “milabay n.” Dili kini ang yuta, kondili ang dautan nga mga kondisyon nga makaplagan bisan asa sa tawhanong katilingban. Kini ipuli sa pagtukod sa awtoridad sa Diyos pinaagi sa mga ahensya sa gingharian ni Kristo. Kini sumala sa pag-ampo ni Hesus, “Moabot ang imong gingharian. Matuman ang imong kabubut-on dinhi sa yuta, maingon sa langit0.”- Mat. 6:10

SIMBOLIKANHONG PINULONGAN

Ang pulong nga “yuta” sagad gigamit sa Bibliya aron ipaila ang asosasyon sa katawhan dinhi sa yuta. Atong mabasa, “Himoa ang yuta nga malipayon;” “Paminaw, O yuta;” ug “Paminawa ang yuta,” sa paghisgot sa pipila ka mga higayon. (Salmo 96:11; Isa 1:2; 34:1) Mahimo natong padayon nga kutloon kini nga mga pananglitan sa mahulagwayong paggamit sa pulong nga yuta, kay adunay daghan niini. Ang mga estudyante sa Bibliya sa pagbasa niini nga mga teksto walay kalisud sa pagsabut kanila, gawas kon ang tudling nagpasabut sa pagkalaglag sa yuta. Dayon, nga naimpluwensyahan sa sayop nga pagsabut sa tawhanong tradisyon, sila moinsistir sa usa ka literal nga interpretasyon, ug ipadayon ang pagtuo nga ang yuta malaglag, usa ka butang nga gipasalig sa Pulong sa Diyos kanato nga dili gayud mahitabo.

Ang Salmo 46 matagnaong nagbatbat sa pipila ka mga kondisyon nga nagtumong sa panahon sa dakung kagul-anan nga gipanagna ni Jesus. Niini nga tagna gisultihan kita nga ang mga gingharian “magalihok,” ug ang “yuta nga natunaw.” (Bersikulo 6) Apan, sa katapusang hulagway nga gipresentar sa tagna nga atong gibasa, “Humilom kamo, ug hibalo i nga ako Diyos. Pagabayawon ako taliwala sa kanasuran, ako pagabayawon sa yuta!”(Berso 10) Sa ingon atong makita nga human ang

simbolikong yuta “matunaw,” ang literal nga yuta, ang talan-awon sa dakung panahon sa kagubot, sa gihapon anaa, ug nga ang ngalan sa Diyos gibayaw sa sulod niini.

Aron sa pagtabang kanato nga mas masabtan ang nagkalainlain nga mga bahin sa kasakitan diin ang kalaglagan sa katilingban ni Satanas gilaglag, ang nagkalainlaing mga ekspresyon gigamit nga simbolo sa mga propesiya. Ang “panahon sa kagubot” gipakasama sa usa ka baha, sa bagyo, sa hangin, sa usa ka linog, ug usab sa kalayo. (Nah 1:7,8; Isa 28:2; I Hari 19:11,12; Zephas 3:8) Kining tanan nga mga ekspresyon pagasabton nga mga simbolo nga nagtumong ug nagpasiugda sa nagkalainlain nga mga kahimtang nga may kalabutan sa kamatayon sa kalibutan ni Satanas.

Ang kalayo, sa partikular, makalilisang kaayo, ug gigamit kanunay sa Bibliya aron simbolo sa kalaglagan. Si Pedro misulat sa “kalayo nga pagsulay” nga miabut sa mga Kristohanon aron sa pagtabang sa paglaglag sa nahulog, makasasala nga mga hilig sa ilang mga kinaiya. (I Pedro 4:12) Gihisgotan ni Pablo ang paglumpag sa “mga бага sa kalayo” diha sa ulo sa atong kaaway pinaagi sa pagbuhat og maayo ngadto kanila. (Roma 12:20) Walay usa nga maghunahuna nga ang “kalayo” niining nagkalainlaing mga pakisayran literal.

Hinoon, aron sa pag-angkon sa suporta sa kasulatan alang sa tawhanong mga tradisyon, sa dihang ang kalayo gigamit sa mga tagna aron simbolo sa malaglag nga mga epekto sa panahon sa kagubot sa yuta, daghan ang miinsistir nga kini mao ang literal nga kalayo. Kini nakatabang sa pagpabilin nga buhi sa tradisyon mahitungod sa pagsunog sa yuta. Busa gibutaan ang daghan sa tinuod nga plano sa Diyos alang sa pagpahiuli sa tawhanong kaliwatan gikan sa kamatayon. Nianang mahimayaong plano, ang tanan adunay oportunidad sa pagdawat sa mga tagana sa pagtubos pinaagi ni Kristo, pagsunod sa mga balaod sa Mesiyanikong gingharian ug mabuhi sa walay kataposan sa yutan-ong panimalay nga gitagana sa Diyos alang kanila gikan sa sinugdanan.

Unsa ka mahimayaon nga mga kondisyon nga sa katapusan modagaya dinhi sa yuta! Ang mga tagna nagasulti kanato nga “ang yuta mapuno sa kajibalo sa Ginoo, ingon nga ang mga tubig nagatabon sa dagat.” Sila nagsaad nga ang sakit ug kamatayon pagalaglagon. Gipasalig pa nila nga ang mga matarung dili na mag-antos sa paglutos, sama sa nahitabo sa paghari sa sala ug kamatayon, nga ang “pagbadlong” sa katawhan sa Diyos pagakuhaon gikan sa nawong sa tibuok yuta.-Isa. 11:9; 25: 6-9; 33:24

Ang salmista misulat: “Ang Diyos magmaloloy-on kanato, ug panalanginan kita; Ug pasidlaka ang iyang nawong sa ibabaw namo; Aron pagailhon sa ibabaw sa yuta ang imong dalan, Ang imong kaluwasan sa taliwala sa mga nasud. Padayega kanimo ang mga katawohan, Oh Diyos; Padayega kanimo ang tibook nga katawohan. Oh himoa nga ang mga nasud managmaya ug manag-awit sa kalipay; Kay pagahukman mo ang mga katawohan sa matul-id, Ug pagaharian mo ang mga nasud sa ibabaw sa yuta. Padayega kanimo ang mga katawohan, Oh Dios; Padayega kanimo ang tibook nga katawohan. Unya ang yuta magahatag sa iyang bunga; ug ang Diyos, bisan ang among kaugalingong Diyos, magapanalangin kanamo.”- Sal. 67:1-6

Sa diha nga ang atong unang mga ginikanan milapas sa balaod sa Diyos ug gihinginlan gikan sa ilang hardin sa Eden, ang Ginoo miingon, “Tinunglo ang yuta tungod kanimo; sa kasubo ikaw magakaon niini sa tanang mga adlaw sa imong kinabuhi; Kini nga “tunglo” pagakuhaon, ug ingon sa gisulat sa salmista, ang yuta “magahatag sa iyang pag-uswag.” Si Juan ang tigpadayag tataw nga nagaingon, “Wala nay tunglo.” (Pinadayag 22:3) Pagkamakapadasig ang mga saad sa Diyos!

Ang Diyos nagpahibalo kanato, pinaagi sa Propeta Isaias, nga samtang ang langit mao ang iyang trono, ang yuta mao ang iyang “tumbanan sa tiil,” ug iyang himoon ang dapit sa iyang mga tiil-ang tumbanan sa iyang tiil, ang yuta---mahimayaon. (Isa 66: 1;60:13) Mao nga ang matahum nga saad sa Diyos nga gitala ni Juan, sa dihang nakita niya sa panan-awon “ang bag-ong yuta,” matuman diha sa mismong planeta. “Ug nadungog ko ang usa ka dakung tingog gikan sa langit, nga nagaingon: Ania karon, ang tabernakulo sa Diyos uban sa mga tawo, ug siya magapuyo uban kanila, ug sila mahimong mga katawohan niya, ug ang Diyos gayud magauban kanila, ug mahimo nga ilang Diyos. Ug ang Diyos mopahid sa tanang mga luha gikan sa ilang mga mata; ug wala na unyay kamatayon, ni kasubo, ni paghilak, ni kasakit: kay ang unang mga butang nangagi na. Ug siya nga nagalingkod sa trono miingon, Ania karon, ginabag-o ko ang tanang mga butang. Ug siya miingon ngari kanako, Isulat: kay kining mga pulonga mga matuod ug kasaligan. ”- Pin. 21:1,3-5■